

Серия: Думи около кръста
Тема: Думи след кръста: Обичаш ли Ме?

Йоан 21:15-23

Дата:03/05/2020г.

ХРИСТИЯНСКА ЕВАНГЕЛСКА
БАПТИСТКА ЦЪРКВА

гр.Варна;
Бул."Сливница 98/100

1. УВОД-

Не мога да завърша серията „Думи около кръста“, без да обърна внимание на онзи момент, в който Исус, предизвиква Петър с повтарящия се въпрос. Кой беше той?

(СЛ 2) *Обичаш ли Ме?*

Гръцкия език има няколко думи, които се превеждат като „любов и обич“. Всяка от тях има своята различна „лексикална семантика“ или различна концепция.

В нашия текст, тази разлика е отразена, като първите два въпроса на Исус, към Петър са преведени с думата „любиш ли Ме?“, а последния с „обичаш ли Ме?“

2. ИЗЛОЖЕНИЕ-

Каква любов търсеше Исус в Петър? Защо три пъти Той го пита: Обичаш ли Ме? Какво можем ние да открием зад тези въпроси?

(СЛ 3) А) Изпреварваща любов- 15 ст.

Любов която стои над всичко друго в живота. Която в състезанието за твоето сърце и време и внимание винаги печели първото място.

(СЛ 4) Има три възможни превода на този въпрос на Исус към Петър:

- 1) Петре, обичаш ли Мене, повече отколкото ме обичат останалите ученици?
- 2) Петре, обичаш ли Мене, повече отколкото обичаш учениците Ми?

3) Петре, обичаш ли Мене, повече от всичко това: мрежи, лодки, риба, колеги, бизнес успехи.

Аз не съм склонен, да приема превода, който поставя Петър в състезателна позиция с другите(първи вариант). Малко по-лесно ми е да приема, че Исус сравнява любовта на Петър към учениците, с тази към Него(Втори вариант)!

Контекста на 21 гл. ми подсказва, че Петър е станал причина една голяма група от дванадесетте да се върнат към стария си занаят-рибарството(ст.1-3)

Според мен въпроса на Исус, към Петър не е: Симоне любиш ли ме повече от тези (мъжки род) ученици(както всички преводи го дават)? , а Симоне любиш ли ме повече от това(среден род)? , имайки предвид рибарството и професията(трети вариант).

(СЛ 5) В този начин на виждане на въпроса, има много полезна информация за нас. Обичаш ли Исус повече от професията си. От ежедневието си? От обикновените си занимания? От всичко което може да ангажира сърцето ти повече и да те отклони от Исус?!

Исус ни задава на всеки един от нас този въпрос. Включително и на мен. Аз може да съм толкова отдаден на проповядване, поучение и грижа за хората, че да забравя да търся личното си общуване с Христос. Да скъсам връзката си с Него, защото съм твърде зает с

работата си. Ангажиран в хоризонталното, да прекъсна вертикалното. И ако се съмнявате, че това приоритизиране е важно, вижте какво казва Исус:

(СЛ 6) Мат. 16:24 Тогава Исус каза на учениците Си: Ако иска някой да дойде след Мене, нека се отрече от себе си, нека дигне кръста си, и така нека Ме последва.

Сатана е хитър! Той ще ангажира цялото ти време от Понеделник до Събота, така че да нямаш време, да погледнеш нагоре и да потърсиш Божията помощ и съдействие. Искам да ти кажа:

Ако ти нямаш време за Исус във всеки твой работен ден! Ако ти не си свикнал във всичко да Му казваш: Исусе, бъди с мен, дай ми мъдрост, помогни ми, премахни препятствията, спри ме ако не е волята ти, **ТОГАВА НЕ БЪДИ ИЗНЕНАДАН, АКО РАБОТАТА ТИ НЕ ВЪРВИ И НЯМАШ ДОБРИ РЕЗУЛТАТИ.**

Постави любовта (зависимостта) си от Христос , над всичко друго и тогава ще видиш, какво означава да имаш достатъчно ресурси и добри успехи.

Исус пита Петър: Отдаден ли си за Мен, повече от всичко друго?

Петър отговаря: Обичам те Господи!

(СЛ 7) Б) Жертвоготовната любов-16 ст.

Втория въпрос към Петър е почти същия, но без сравнителната форма. Исус пита Петър,

дали той избира и е готов да се отдаде изцяло на Него:

Любиш ли Ме?

Петър не се колебае и отговаря по същия начин:

Обичам те Господи!(На гръцки може да се преведе: Целувам те Господи! Това е любов, която разтапя сърцето(Когато се възхищаваме на дете, или на близък човек, който ни е много скъп, ние може да се изразим: Ох, ще те разцелувам!)

Петър отговори със сърцето си!

Тук е добре да погледнем към заданието, което Исус поставя на Петър:

Паси овците ми!

Аз съм пастир и мога да ви кажа, че да се грижиш за новоповярвали/агънца, е много приятно и лесно, отколкото за стари Християни/овце.

Пр.Когато бях пастир на църквата в Сливен, там болшинството бяха все нови във вярата. Това са хора, които са отворени за да се учат и са жадни и гладни за Словото. С тях се работеше лесно.

Дойдох във Варна, и старите вярващи, започнаха да ми намират кусури и да ми казват, какво трябва да проповядвам и как трябва да ги посещавам, защото дядо ми и баща ми така правели. За тях аз не бях пастир, а Жорко. Сина на брат Данко. Беше ми доста трудно, докато Бог не ми каза: Обичай ги(Паси ги)

Петър беше призван, освен да обича Христос, да се научи и да се грижи за Църквата. Това изисква една любов, която да жертва. Тук трябва да изясним, в какво се състои жертвата. Жертвата се състои в това, че трябва да обичаш и тези които не ти е приятно да обичаш. Нещо повече, да обичаш и тези които не крият умразата и яда си към теб.

Агапо е гръцка дума, която се използва ексклузивно в Новия Завет. Казват, че тя не е специфична за Гръцката ежедневна употреба. Новия Завет я адаптира за да може да разграничи два вида любов:

Първата е този вид (агапо)любов, която се характеризира с това, че отсрещната страна е „избрана/предпочитана“, въпреки наличието или отсъствието на каквито и да било заслуги.

Втората е другата (ерос) любов, която е основана на пожелание, поради заслуги или предимства или качества, които явно ни привличат и ни допадат.

Тази (агапо) любов е характерна с жертвоготовността за брата, сестрата, не заради него или нея, а заради Христос. В нея стои един вид любов, която започва с Христос и се простира над нуждаещия се:

Лука **10:27** ... "Да възлюбиш Господа, твоя Бог, с цялото си сърце, с цялата си душа, с всичката си сила, и с всичкия си ум, и ближния си както себе си".

Първична е любовта към Бога, а вторичната или производната е любовта към ближния.

Ап.Павел пък го обяснява така:

(СЛ 8) Римл 5:8 Но Бог препоръчва Своята към нас (агапо)любов в това, че,когато бяхме още грешници, Христос умря за нас.

Ето за това става въпрос! Когато попитаха Исус: Кой е ближен? Той отговори с притчата за Добрия Самарянин. Човека който показва любов, към ближния(отхвърления, изоставения, нуждаещия се, безпомощния).

Сам Бог ни дава най-яркия пример за агапо-любов, като ни изпрати Христос, когато бяхме още недостойни и жалки.

Пр. Вярвам, че тези дни ви е попаднала историята за свещеника, който бил болен от Коронавирус и църквата събрала пари за да му купи респиратор. Получавайки респиратора, той го подарил на младежа, който едва дишал, до него, за да му даде шанс да се спаси, а свещеника починал.

Да обичаш, заради Исус. В такава любов, не можеш да се усъмниш. Любовта изразена през Исус, може невъзможното.

Пр. Когато бях още ерген и си мислех за семейство и съпруга. Аз така съм учен, че всяко мое решение да го представям на Бога в молитва. И съм го прилагал от младостта си. Така и със бъдещата ми жена. Каква жена да искам от Бога? Бяха ми казали, че когато искам, добре е да бъда специфичен. За мен външността не беше без значение, но аз си давах сметка, че жена ми може да е модел, да е с перфектни размери и първа красавица, но това не е гаранция за добър и спокоен живот.

Затова Божия Дух ми подсказа, да се моля за външност, но по-важното беше да се моля така:

Боже, нека съпругата ми да обича първо Теб, след това мен и семейството!

Тази молитва ми даваше сигурност, че ако жена ми обича Бога, тогава и аз ще съм подсигурен с любов и няма да се страхувам, че мога да бъда заменен или отхвърлен от сърцето и. Защо? Защото ако тя обича Бога, тя ще е готова да жертва всичко, заради тази любов.

Християнската история е пълна с герои на жертвената любов:

(СЛ 9)-Майка Тереза(от Калкута) е символ на палеативната грижа за терминално болните!

(СЛ 10)-Жорж Мюлер е символа на сиропиталищната система за грижа за изоставените деца! Човекът който успял да осигури подслон на над 10 хил деца.

(СЛ 11)-Уилям Уилбърфорс е символа на свободата на чернокожите роби.

(СЛ 12)-Гладис Айлуърд-жената спасила живота на 100 Китайски сираци, при нападението на Япоците над провинцията, където тя била мисионер за Христос. Тя превежда тези 100 деца, пеш през планините при много опасности и на 190 км разстояние на безопасно място.

Списъка е изключително дълъг и е запълнен с имената на хора които са показали не дълг, не етика, не морал, а агапо-любов, която

надхвърля дълга и етиката и морала, и се помни векове напред. Готовност да се жертваш за ближния, който не ти е роднина, близък, любим. Правиш го защото обичаш Исус. За това говори Исус на Петър. Петър разбира идеята на Исус. Това беше последното му ловене на риба. От тогава той започна да лови човеци, за Божието Царство. Така и умря, като „ловец на човеци“.

(СЛ 13) Легендата твърди, че умира разпънат на кръст, но по негово желание с главата надолу, защото се чувствал недостоеен, да умре със смъртта на своя Спасител.

Исус днес ни пита и нас: Любиш ли Ме?

Много е възможно Бог в следващите години, да постави нашата любов към Христос на сериозни тестове. Дали тя ще издържи, или страха и любовта към Аз-а, семейство, бизнес, богатство, ще надделее?

Любиш ли Ме, Георги?

(СЛ 14)В) Приемащата любов-17 ст.

Сега искам да разгледаме отговорите на Петър: Да, Господи, Ти знаеш!

Те макар и да звучат еднакви, съвсем не са. Първите два отговора, са: „Ти знаеш!“ и са повече като израз на лично познаване, от времето на общуването. С други думи: Господи, познаваме се от доста време и знаеш, че те обичам!

(СЛ 15) Последният отговор е увереност във Всезнанието на Христос като Бог: Ти всичко знаеш! Ти познаваш и сърцето ми!

Много проповедници, виждат в този текст, възстановяването на взаимоотношението на Петър с Исус, след последното събитие, в което Петър се отрече три пъти от Него.

Ти минавал ли си в живота си, през Петровото преживяване? Да си предавал Спасителя си? Аз съм го преживявал. Не, не съм агент на ДС, но в други моменти съм чувствал, че предавам Спасителя си и историята на Петър ми е помагала много да бъда възстановен и да намеря вътрешен мир. Ние грешим по различни начини. Правим неща, които не трябва да правим и не правим неща, които трябва да правим. И в двата случая предаваме Спасителя.

Апостол Петър ни съветва в първото си послание:

(СЛ 16) 1Петрово 5:5 ... Облечете смирението; защото Бог се противи на горделивите, а на смирените дава благодат. **5:6** И тъй, смирете се под мощната ръка на Бога, за да ви възвиси своевременно;

Смирението винаги е от полза, когато си имаме работа с Бога. Смирения Християнин, има сили да отиде и да поиска прошка:

(СЛ 17) 1Йоан1:8 Ако речем, че нямаме грях, лъжем себе си, и истината не е в нас. **1:9** Ако изповядваме греховете си, Той е верен и праведен да ни прости греховете, и да ни очисти от всяка неправда.

Прошката е другото полезно качество за

Християнина.

Проблема на днешната Църква, е че в нея има твърде много горди и неспособни да прощават Християни.

Исус показа, една любов, която беше готова да прости и приеме. Тази Негова любов ,ни пита тази сутрин:

Ти обичаш ли ме?

Изглежда и първата църква е боледувала от същия проблем, защото Йоан обяснява проблема с непростителността на вярващите така:

(СЛ 18) 1Йоан 2:9 Който казва, че е в светлината, а мрази брата си, той и до сега е в тъмнината. **2:10** Който люби брата си, той пребъдва в светлината; и в него няма съблазън. **2:11** А който мрази брата си той е в тъмнината, и в тъмнината ходи, и не знае къде отива, защото тъмнината е заслепила очите му.

Няма как да казваш, че си Християнин, а да не понасяш вярващите. Може да си много интелигентен, а те прости. Може да си много образован, а те неуки! Може да си много здрав, а те болнави! Може да си много млад, а те старци. Може да си много високопоставен, а те слуги. Независимо, колко високо стоиш в сравнение, с околните вярващи, не можеш да твърдиш, че обичаш Христос, а те не са достойни за твоята любов.

3. ЗАКЛЮЧЕНИЕ-

Християнството не е индивидуалистична религия. Много хора се гнусят от думата

„религия“, защото тя принизява вярата до ритуалност и обезличава благодатта, като дава по-голяма тежест на делата, вместо на Божията милост. Те са прави ... , до някъде. Религията е корпоративната вяра. Мога да я нарека „националната“ вяра. При нея се допускат много грешки, но тя има национално и глобално значение. При нея народа се учи да изразява любовта си към своя Бог, корпоративно-заедно! Така са били създадени много хуманни организации и сдружения, в които една група от хора жертва и работи за друга група, която има нужда. Това е хоризонталното Християнство. То демонстрира ефекта на Християнството в обществото.

В същото време ние можем да открием, че Християнството е много индивидуалистична вяра. Защото ако го разглеждаме „вертикално“ – човека спрямо Бога, тогава нещата стават много конкретни. Бог не иска да се оглеждаме или сравняваме с другите, а да се фокусираме в образа, думите, характера и примера на Исус, и да не гледаме никъде и никой друг.

Петър направи тази грешка:

(СЛ 19) **Йоан 21:21** Него, прочее, като видя, Петър казва на Исуса, Господи, а на този какво ще стане?

21:22 Исус му каза: Ако искам да остане той докле дойда, **тебе що ти е? Ти върви след Мене.**

Доста ясно, нали: Ти върви след Мене!

(СЛ 20) В любовта си към Исус, бъди

индивидуалист!

В любовта към ближните, бъди глобалист!